

בליתוי חיום באחד החקיקים רשומות, הרזאות ומאררים שלי משנות 1927-1935 מהיפים
שבhem היו מזכיר ההסתדרות, גם נסיוון לזכרונות יולדותי שאני מצטרך כי קיורתה בהם, וגם
לא רשות החברים של כחיהם.

מוריך ונחמן רץ באו חיום הנה. הספירה להעביר אותו לתל-אביב. הסברתי להם שבנימוקי
להשתקעתי מה: 1) מה הארכיון לעבודה שאני עושה - ואין לו מקום בבתיו בת"א. 2) כפאני
יושב בתל-אביב יש לי הרגשה כאילו יאתה מחרך.

18.7.66, יום ב'

יצאנו אה"ג לירושלים באתרי לבנה ב-4. ביקשתי מדריה להשיב לי השאלתו של יורם
למספר בעניין המלווה שהשבתי במרץ 1960 מאדנאור. הביאה לי השאלתא - החתום הוא ברעם
(ולא אדם כדי שהוא בעחוניים) ומהשאלות ברור שהשאילתא גוסחה במשרדו של ספир כפו שט
גוסחה החשובה שיתן מהר. ברור לי שהוא או יותר מה יענה ספир (קרוב לשובת השניה של גולדת
בעניין זה).

ערכתי בערב כל החומר וראיתי שנער קיבל ספир בשבייל אדנאור חוברה על פיתוח הנגב
שנשלח על ידי שנער לאדנאור, ולהוברת גלווה כתוב ספир (6.6.60) איך עובר החומר. אחר
יש העתקי חלית מכתבים: מאדנאור אליו - 5.8.60, מפני לאדנאור 27.9.60; מפני לאדנאור
1.1.61; מפני לאדנאור 22.1.62; מאדנאור אליו 22.1.63; מפני לאדנאור 15.3.63; מאדנאור
לי 6.6.63 (לפני פרישתו); משכול לאדנאור 31.7.63; מאדנאור לשכול 14.10.63.

חשתי בערב טלפונית אה שנער - אבל אישלא ענה סביחו. טלפוני לחיים - אין חשובה
סביחו.

אולם בחומר שהבאתי משדה בוקר ינסם קטעים אלה: מכתבי לאדנאור 29.12.61 "בשובי
סבירמה שפעמי מפי ידידי דר. שנער על תחלה ביצוע הסידור שנעשה בינו לבין נסיבותנו